

Dumnezeule, ne-ai lepădat, ne-ai împrăștiat,
și Te-ai miniat: ridică-ne iarăș!
Ai cutremurat pămîntul, l-ai despicate;
drege-i spărturile, căci se clatină!

Ai făcut pe poporul Tău să treacă prin lucruri grele,
ne-ai adăpat cu un vin de amortire.

Ai dat celorce se tem de Tine un steag,
ca să-l înalte spre biruința adevărului.
Pentruca prea iubiții Tăi să fie izbăviți,
scapă-ne prin dreapta Ta, și ascultă-ne!

Dumnezeu a zis în sfîntenia Lui: „Voi ieși biruitor,
voi împărți Sihemul, și voi măsura valea Sucot.

Al Meu este Galaadul, al Meu este Manase;
Efraim este tăria capului Meu, iar Iuda, toiagul Meu de cîrmuire:
Moab este ligheanul în care Mă spăl: peste Edom Îmi arunc încăltămîntea:
țara Filistenilor strigă de bucurie din pricina Mea!”

Cine mă va duce în cetatea întărîtă? Cine mă va duce la Edom?

Oare nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat, și nu mai ieși,
Dumnezeule, cu oştirile noastre?

Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din necaz!

Căci ajutorul omului este zădarnic.

Cu Dumnezeu vom face isprăvi mari,
și El va zdrobi pe vrăjmașii noștri.

Psalmul 60